

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Έχει φτάσει η ώρα για τον κ. Τσίπρα

Αναρωτιέμαι αν ο πρωθυπουργός και οι περί αυτόν έχουν σκεφθεί ποτέ ότι η τακτική που ακολουθούν απέναντι στους υπόλοιπους διεθνείς ηγέτες και παίκτες είναι λάθος. Μπορεί να αποθεώνεται δημοσκοπικά, να αγγίζει πολύ ευαίσθητες χορδές του συλλογικού μας υποσυνείδητου, είναι όμως λάθος. Πάρτε για παράδειγμα το άρθρο του κ. Τσίπρα στην εφημερίδα «Λε Μοντ». Δεν κέρδισε ούτε ένα φίλο ή σύμμαχο στο Παρίσι, στις Βρυξέλλες ή οπουδήποτε αλλού. Ήταν στην ουσία ένα άρθρο που είτε έπαιζε το παιχνίδι με τον μουτζούρη (blame game) σε περίπτωση αδιεξόδου είτε απευθυνόταν στο εγχώριο κοινό και μόνο. Ο κ. Τσίπρας έχει προσπαθήσει να χτίσει σχέσεις εμπιστοσύνης με ξένους ηγέτες. Έχει

καταφέρει να τον ξεχωρίζουν από τον ΣΥΡΙΖΑ και τη συγκυβέρνηση και να θεωρείται λογικός συνομιλητής. Και οι έξω, πολιτικοί είναι και καταλαβαίνουν πώς παίζεται το παιχνίδι. Όταν όμως λες εντελώς άλλα στα τηλεφωνήματά σου απ' ό,τι στα άρθρα ή τις δηλώσεις σου, αρχίζεις να έχεις μεγάλο πρόβλημα αξιοπιστίας. Θα πουν κάποιοι «μα και ο Ανδρέας το έκανε». Σωστά, με τρεις βασικές διαφορές. Ήταν απόλυτος άρχων στο κόμμα του και δεν το χρησιμοποιούσε ως δικαιολογία για το τι δεν μπορούσε να κάνει. Ο Ανδρέας καθάριζε το παιχνίδι την κρίσιμη ώρα. Και επίσης ήξερε να διαβάσει πρόσωπα και συγκυρίες στο διεθνές στερέωμα. Ο κ. Τσίπρας έχει βελτιωθεί σε σχέση με ένα ή δύο χρόνια πριν, αλλά ακόμη

σαγνεύεται από ανθρώπους που του πουλάνε τοξικά φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Ακόμη και αν παραδεχθούμε ότι φταίει η απειρία για τους ατυχείς χειρισμούς, είναι εντυπωσιακό ότι δεν έχει δίπλα του συμβούλους για να τον προειδοποιήσουν για το τι αποτελεί κόκκινο πανί στο Βερολίνο, στο Παρίσι ή στην Ουάσιγκτον.

Βρισκόμαστε τώρα σε μία πολύ κρίσιμη στιγμή. Η πλειονότητα του κατεστημένου στην Ευρώπη, και όχι μόνο στο Βερολίνο, μας έχει ξεγράψει. Δίκαιο, άδικο, έτσι είναι πάντως. Οι κούφιας γεωπολιτικές απειλές έχουν γίνει μπούμερανγκ. Όπως έλεγε χθες η καθηγήτρια της Οξφόρδης Καλυψώ Νικολαΐδη είναι καλύτερα να λένε οι άλλοι «προσοχή η Ελλάδα μπορεί να

διαλυθεί», παρά να το επικαλείσαι ο ίδιος ως επιχείρημα. Οι προσωπικές σχέσεις εμπιστοσύνης χτίζονται με τον καιρό και αποδίδουν. Λίγες εβδομάδες διαπραγμάτευσης υπό τον κ. Χουλιάρη έκαναν τεράστια διαφορά, παρά την επίμονη προσπάθεια υπονόμευσης από το επίσημο οικονομικό επιτελείο.

Ο τσαμπουκάς πουλάει μέσα, αλλά καταστρέφει έξω. Και στο τέλος κάθε διαπραγματευτικό επεισόδιο έχει κάποια κατάληξη από την οποία κρίνεται η αξιοπιστία της χώρας και του ηγέτη της. Τώρα έχει φτάσει η ώρα για τον κ. Τσίπρα να αποδείξει ότι μπορεί, πρώτον, να πετύχει μία καλή συμφωνία και, δεύτερον, να την περάσει από τις δικές του συμπληγάδες και να την υλοποιήσει.

ΕΘΝΟΣ Του Γιώργου Ανανδρανιστάκη

Κακό σπυρί στον ποπό των δανειστών

Αναρωτιέμαι αν ο πρωθυπουργός και οι περί αυτόν έχουν σκεφθεί ποτέ ότι η τακτική που ακολουθούν απέναντι στους υπόλοιπους διεθνείς ηγέτες και παίκτες είναι λάθος. Μπορεί να αποθεώνεται δημοσκοπικά, να αγγίζει πολύ ευαίσθητες χορδές του συλλογικού μας υποσυνείδητου, είναι όμως λάθος. Πάρτε για παράδειγμα το άρθρο του κ. Τσίπρα στην εφημερίδα «Λε Μοντ». Δεν κέρδισε ούτε ένα φίλο ή σύμμαχο στο Παρίσι, στις Βρυξέλλες ή οπουδήποτε αλλού. Ήταν στην ουσία ένα άρθρο που είτε έπαιζε το παιχνίδι με τον μουτζούρη (blame game) σε περίπτωση αδιεξόδου είτε απευθυνόταν στο εγχώριο κοινό και μόνο. Ο κ. Τσίπρας έχει προσπαθήσει να χτίσει σχέσεις εμπιστοσύνης με ξένους ηγέτες. Έχει καταφέρει να τον ξεχωρίζουν από τον ΣΥΡΙΖΑ και τη συγκυβέρνηση και να θεωρείται λογικός συνομιλητής. Και οι έξω, πολιτικοί είναι και καταλαβαίνουν πώς παίζεται το παιχνίδι. Όταν όμως λες εντελώς άλλα στα τηλεφωνήματά σου απ' ό,τι στα

άρθρα ή τις δηλώσεις σου, αρχίζεις να έχεις μεγάλο πρόβλημα αξιοπιστίας. Θα πουν κάποιοι «μα και ο Ανδρέας το έκανε». Σωστά, με τρεις βασικές διαφορές. Ήταν απόλυτος άρχων στο κόμμα του και δεν το χρησιμοποιούσε ως δικαιολογία για το τι δεν μπορούσε να κάνει. Ο Ανδρέας καθάριζε το παιχνίδι την κρίσιμη ώρα. Και επίσης ήξερε να διαβάσει πρόσωπα και συγκυρίες στο διεθνές στερέωμα. Ο κ. Τσίπρας έχει βελτιωθεί σε σχέση με ένα ή δύο χρόνια πριν, αλλά ακόμη

σαγνεύεται από ανθρώπους που του πουλάνε τοξικά φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Ακόμη και αν παραδεχθούμε ότι φταίει η απειρία για τους ατυχείς χειρισμούς, είναι εντυπωσιακό ότι δεν έχει δίπλα του συμβούλους για να τον προειδοποιήσουν για το τι αποτελεί κόκκινο πανί στο Βερολίνο, στο Παρίσι ή στην Ουάσιγκτον.

Βρισκόμαστε τώρα σε μία πολύ κρίσιμη στιγμή. Η πλειονότητα του κατεστημένου στην Ευρώπη, και όχι μόνο στο Βερολίνο, μας έχει ξεγράψει. Δίκαιο, άδικο, έτσι είναι πάντως. Οι κούφιας γεωπολιτικές απειλές έχουν γίνει μπούμερανγκ. Όπως έλεγε χθες η καθηγήτρια της Οξφόρδης Καλυψώ Νικολαΐδη είναι καλύτερα να λένε οι άλλοι «προσοχή η Ελλάδα μπορεί να διαλυθεί», παρά να το επικαλείσαι ο ίδιος ως επιχείρημα. Οι προσωπικές σχέσεις εμπιστοσύνης χτίζονται με τον καιρό και αποδίδουν. Λίγες εβδομάδες διαπραγμάτευσης υπό τον κ. Χουλιάρη έκαναν τεράστια διαφορά, παρά την επίμονη προσπάθεια υπονόμευσης από το επίσημο οικονομικό επιτελείο.

Ο τσαμπουκάς πουλάει μέσα, αλλά καταστρέφει έξω. Και στο τέλος κάθε διαπραγματευτικό επεισόδιο έχει κάποια κατάληξη από την οποία κρίνεται η αξιοπιστία της χώρας και του ηγέτη της. Τώρα έχει φτάσει η ώρα για τον κ. Τσίπρα να αποδείξει ότι μπορεί, πρώτον, να πετύχει μία καλή συμφωνία και, δεύτερον, να την περάσει από τις δικές του συμπληγάδες και να την υλοποιήσει.

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Αλέξανδρος Κασσιμάτης

Οι άλλοι ήθελαν και δεν μπόρεσαν. Αυτοί που δεν θέλουν, θα μπορέσουν;

Επειδή ο χρόνος τελειώνει, όλα πλέον κατατείνουν ότι τις επόμενες ημέρες το πακέτο των μέτρων θα οριστικοποιηθεί. Αν το αποδεχθεί η ελληνική κυβέρνηση το τμήμα της δόσης που δεν χρειάζεται εγκρίσεις από κοινοβούλια θα δοθεί άμεσα και η χώρα θα πάρει μια ανάσα τουλάχιστον στο ζήτημα της ρευστότητας.

Αυτό που δεν γνωρίζουμε είναι το περιεχόμενο της συμφωνίας. Ποσό βαρύ θα είναι το νέο ελληνικό πρόγραμμα και τι εσωκομματικές αντιδράσεις θα προκαλέσει; Θα περιλαμβάνει δεσμεύσεις για εξαμηνιαίους περιοδικούς ελέγχους και αποφυγή μονομερών ενεργειών; Θα προσδιορίζει πράγματι το δημοσιονομικό κενό στα 3,5-3,8 δις; Θα έχει ανατροπές στο συνταξιοδοτικό; Έχουν δίκιο αυτοί που υποστηρίζουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα το περάσει από τη Βουλή και οι κοινοβουλευτικές απώλειες του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι περιορισμένες και διαχειρίσιμες; Τα σενάρια που κυκλοφορούν περί εκλογών μετά την ψήφιση της συμφωνίας αποτυπώνουν πραγματικές προθέσεις;

Η συμφωνία θα απομακρύνει τον κίνδυνο της χρεοκοπίας για το εγγύς μέλλον, αλλά η επόμενη ημέρα της συμφωνίας προβάλλει τώρα ως το μεγάλο ερώτημα. Η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και η επιστροφή στην ομαλότητα απαιτεί χρόνο και συστηματική προσπάθεια. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ ήθελαν αλλά δεν μπόρεσαν να εφαρμόσουν τα μέτρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ που δεν θέλει, θα μπορέσει;

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ

Επιζητούν τη ρήξη

Η πεντασέλιδη πρόταση των «θεσμών» που δόθηκε πριν από λίγο (περίπου στις 11.30 το βράδυ της Τετάρτης) στον Αλέξη Τσίπρα είναι εν γνώσει τους κατασκευασμένη έτσι ώστε να απορριφθεί από την ελληνική κυβέρνηση, τη Βουλή και το μεγαλύτερο μέρος της καθημαγμένης ελληνικής κοινωνίας.

Τι σημαίνει αυτό; Προφανώς αυτό που λέγαμε (και φοβόμαστε ταυτόχρονα) πολλοί, ότι δηλαδή, οι τρόικες εσωτερικού και εξωτερικού ποτέ δεν ήθελαν να τροποποιήσουν την πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας. Επιθυμούν δογματικά και με κάθε πρόσφορο θεμιτό και αθέμιτο μέσο να ρίξουν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝ.ΕΛΛ., να διορίσουν το δικό τους πολιτικό προσωπικό με ενός είδους πραξικόπημα ώστε να δι-

ευθύνουν εκείνοι τη χώρα που οι ίδιοι καταχρέωσαν και επί πέντε χρόνια τη «σώνουν» με 30% ανεργία, 40% φτώχεια, 45% παραοικονομία και το δημόσιο χρέος στο 180% επί του μειωμένου κατά 25% ΑΕΠ. Μας οδηγούν σε ρήξη συνειδητά και παραδειγματικά, με όπλο τα άδεια κρατικά ταμεία και σταθερό το εγκληματικό φόντο τη φυγή των καταθέσεων από τις ελληνικές τράπεζες που εκείνοι προκαλούν. Ο Αλέξης Τσίπρας πρέπει να διακόψει τις συνομιλίες και να απευθυνθεί με απόλυτη ειλικρίνεια και όλα τα επιχειρήματά του στους λαούς της Ευρώπης αποκαλύπτοντας τα πάντα για τον κυνισμό και τη βαρβαρότητα των δήθεν εταίρων μας και της δικτατορίας των αγорών.